

HALUAN YMMÄRTÄÄ SINUA!

On hirvittävän helppo arvostella toisen ihmisen tekoja tai valintoja, jos itse ei ole koskaan ollut samassa tilanteessa. Kaikkea ei toki voi, eikä pidäkään, itse kokea ymmärtääkseen toista. Taitoa asettua toisen asemaan ja ymmärtää toisen tunteita kutsutaan empatiakyvyksi. Se on erittäin tärkeä taito jokapäiväisessä elämässä sekä lapsille että aikuisille, mutta se ei aina ole helppoa. Sen takia sitä on hyvä joskus harjoitella. Se, että ymmärtää, miltä toisesta tuntuu, ei kuitenkaan tarkoita sitä, että kaikki pitää hyväksyä. Jos kaveri kamppaa toisen koulun pihalla, on se väärin, vaikka toinen olisi ensin lyönyt. Toisenlaista tapaa toimia voi ymmärtää, mutta olla silti hyväksymättä huonoa käytöstä tai laittomuuksia. Emme voi tietää kaikkea eri kulttuureista emmekä niistä tulevien ihmisten tavoista. Me suomalaiset emme myöskään voi ymmärtää, miltä tuntuu tulla meidän kulttuuriimme ja kansan keskuuteen ihan erilaisesta lähtökohdasta. Eikä meidän tarvitsekaan. Meidän pitää vaan olla avoimia ja pyrkii katsomaan tilannetta toisestakin näkökulmasta eli olla empaattisia.

3. Muodonmuutos

Rauhanmetsän koulun pihalla riittää välituntisin vilinää. Lapset leikkivät milloin mitäkin, mutta vauhtia leikeistä ei koskaan puutu. Tämän hetken suosikkipeli on Tarahumasa-jalkapallo. Se on peli, jossa joukkue kuljettaa pallon potkimalla läpi sovitun reitin mahdollisimman nopeasti. Lapset pelaavat sitä melkein joka välitunti. Lennin, Onnin ja Orvokin joukkueeseen kuuluu heidän lisäksi myös Hate Haisunäättä. Hate on kovis. Hän luulee olevansa koulun kingi, koska hän on niin iso ja kantaa omien sanojensa mukaan häntänsä alla salaista asetta. Välillä Hate on ihan kiva, mutta toisinaan tuntuu, että Hate vihaa kaikkea, ihan vaan periaatteesta. Aluksi Hate ei tykännyt Tarahumasa-jalikestakaan, koska ei ollut niin nopea kuin oravat. Muutama viikko sitten kouluun oli tullut uusi oppilas, Mila Metsäjänis. Milakin halusi mukaan Tarahumasa-jalikeeseen, ja muutaman päivän harjoittelun jälkeen kävi ilmi, että hän oli huippunopea. Hänen joukkueensa voitti aina. Sehän muita harmitti, erityisesti Hatea.

Viikkojen vieressä Hate huomasi, että Milan ulkonäkö oli alkanut muuttua. Mila oli kouluun tullessaan ollut väriltään kauniin ruskea, mutta nyt hän oli alkanut vähitellen harmaantua. Lisäksi turkki oli muuttunut sotkuisen näköiseksi. Hate kyllä huomasi sen, sillä hän oli aina ollut erityisen ylpeä puhtaan mustavalkoisesta turkistaan. Hatea harmitti vieläkin, että Mila oli niin paljon nopeampi kuin hän, ja hän tunsikin nyt salaa tyydytystä siitä, että hänellä itsellään sentään oli kauniimpi turkki. Hate halusi, että kaikki muutkin huomaisivat sen.

”Haahaa, katsokaa nyt tuota rumilusta! Mikä se oikein luulee olevansa? Harmaahapsinen pallosalama vai?” Hate huuteli välitunnilla Milan kiitäessä pallon perässä. Muut eivät lähteneet huuteluun mukaan, mutteivät myöskään uskaltaneet sanoa Hatelle, että tämän pitäisi lopettaa. Hate oli kuitenkin kingi. Tätä kesti useita päiviä, ja lopulta Milan mitta tuli täyteen. Hän päätti kertoa asiasta opettajalle. Rouva Pöllö oli älykäs nainen, eikä siinänyt tuollaista käytöstä patkääkään. Kiusaamisen piti loppua välittömästi. Niinpä Rouva Pöllö otti asian puheeksi koko luokan kesken.

”Katselkaapa lapset ympärillenne”, hän pyysi. ”Kuinka monta kanssasi samannäköistä luokkakaveria näette? Verratkaapa sitten kirjoitusvihkojanne. Näettekö yhtään samanlaista kuin omasi?”

Lapset pyörittelivät päitään. ”Ei tietenkään nähdä. Kaikillahan on erilainen käsiala”, Hate tiuskaisi.

”Niinpä, mutta myös muita eroavaisuuksia”, Rouva Pöllö jatkoi. ”Mila on metsäjänis ja metsäjäniksillä on erilaiset elämäntavat ja viholliset kuin esimerkiksi haisunäädillä. Sen takia Milan pitää vaihtaa turkin väriä aina talven tullessa. Sinä Hate sen sijaan liikuskelet talvella paljon vähemmän ja olet lähtökohtaisestikin erivärinen kuin Mila. Ei se silti tee sinusta parempaa tai huonompaa.” Hate mutisee jotain, mutta kukaan ei saa mutinasta selvää.

”Niin, mekin opimme äskettäin, että liito-oravat voivat asua samassa kolossa, vaikka aikuiset maaoravat eivät tee sitä koskaan”, Orvokki jatkaa juttua. ”Se tuntui aluksi ihan oudolta, mutta kun asiaa tarkemmin ajatteli, niin sehän on ihan hienoa!” ”Siinä osuit nauhan kantaan”, Rouva Pöllö sanoi vahvalla äänellä. ”Asioita pitää välillä vaan ajatella vähän tarkemmin. Emme voi tietää kaikkea toistemme elintavoista, mutta kun huomaamme jonkun eroavaisuuden, emmekä heti ymmärrä sitä, annetaan itsellemme aikaa ajatella asiaa. Ymmärrämme toisistamme paljon, jos vaan haluamme. Monet eivät halukaan asettua toisen asemaan ja ymmärtää mistä erot johtuvat, mutta ettehan te halua kuulua niihin hölmöihin?”, Rouva Pöllö kysyi oppilailtaan. Ettehan tekään?

Tarahumasa-jalkapallon säännöt löydät osoitteesta

http://www.ykliitto.fi/kouluttaa/kulttuurit_lahentyvat_arjessa_liikunta.